

[NIEMOGĄCY *part praet act*

niemogący, niemogąc.

e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz mogący).

sg m N niemogąc. ◇ D niemogąc(e)mu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. niemódz.

Chorujący, niedomagający:

*niemogąc na co: A niektoży mąż w Liftrzech nie mogąc ná nogi [impotens (marg) infirmus (-)]
siedziął/ chromy z żywotá mátki fwey będąc/ ktory nigdy nie chodził. BudBib Act 14/8 (Linde s.v.
niemódz).*

*niemogący czym: Ktora droga iáko mi ciężka była febrą niemogącemu/ tobie ku vważeniu
zoftáwuię. BusLic 27.*

Synonimy: bolejący, chorujący, cierpiący.

Cf MOGĄCY, 2. NIEMOC